

Tyttöjen matematiikkakilpailujen vaikutus

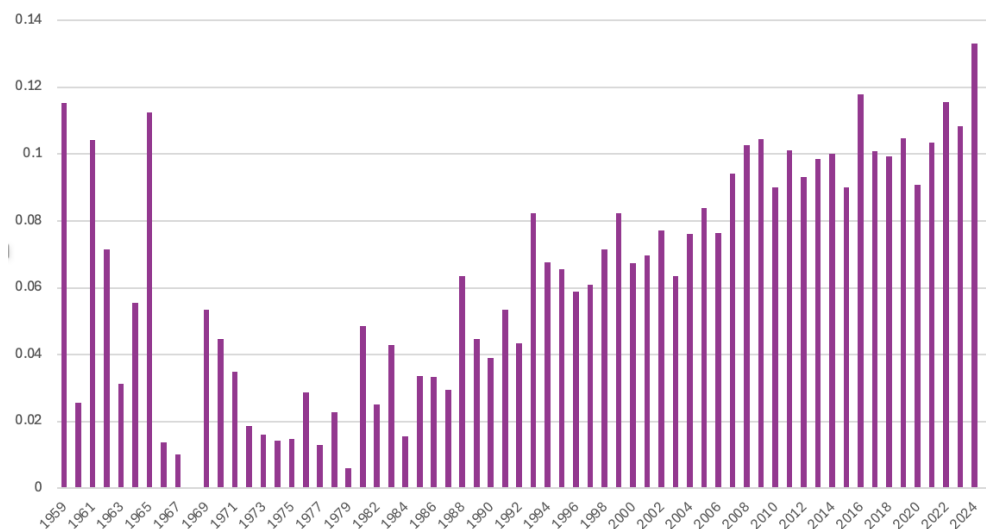
Pääkirjoitus

Vuoden 2011 kansainvälisissä matematiikkaolympialaisissa Alankomaissa Iso-Britannian edustajat ilmoittivat, että seuraavana keväänä järjestettäisiin ensimmäiset Euroopan tyttöjen matematiikkaolympialaiset (EGMO) Cambridgessa. Britit olivat osallistuneet Kiinan tyttöjen matematiikkaolympialaisiin ja kokemus oli ollut hyvä. Tavoite oli saada näytettyä tytöille, että muutkin tytöt kilpailevat, sekä järjestää mukava väliporras matkalla IMO:on. Pyrkimyksenä oli kasvattaa tyttöjen määrää kansainvälisissä kilpailuissa – ei esimerkiksi ajaa tyttöjä omaan sarjaansa. Tarvetta tällaiselle oli, sillä kansainvälisissä matematiikkaolympialaisissa pääsääntöisesti alle 10 % kilpailijoista oli tyttöjä.

Suuressa mittakaavassa tilanne ei ole muuttunut merkittävästi paremmaksi, mutta pieni parannus näkyy:

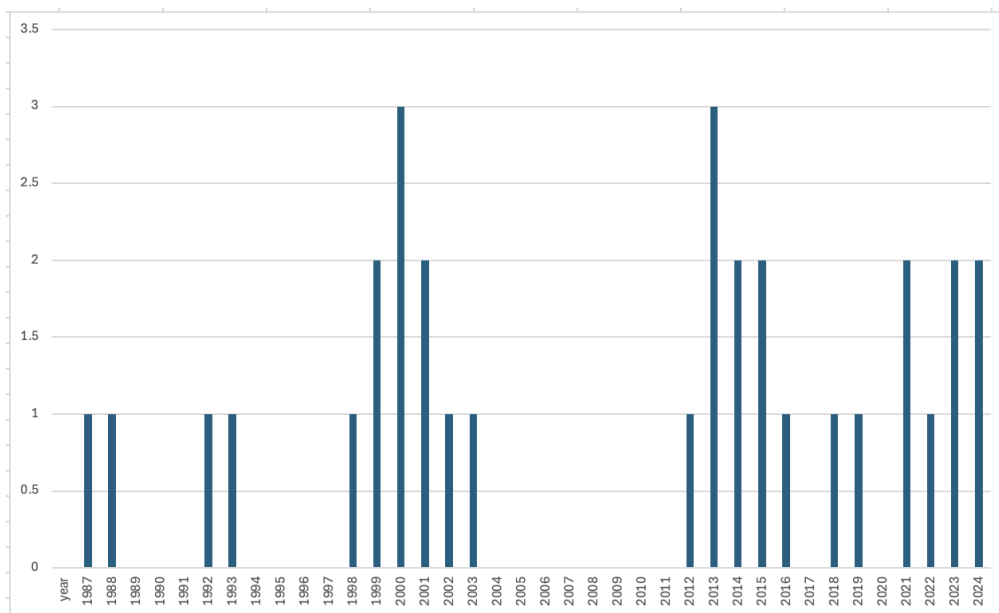
nykyään tyttöjä on pääsääntöisesti runsaat 10 % osallistujista. Ero on kuitenkin todella pieni. EGMO ei tietenkään vaikuta kaikkiin maihin. Nimestään huolimatta kilpailuun osallistuu joukkueita myös Euroopan ulkopuolelta. Kaikki Euroopan maat eivät taas osallistu kilpailuun. Esimerkiksi Ruotsi ei osallistu. Ei ehkä myöskään ole realistista odottaa suuria muutoksia nopeasti. Lisäksi muutokset voivat olla seurausta pitkäaikaisesta kehityksestä, joka näkyy kuvassa, jossa on tyttöjen osuus IMO:ssa kautta vuosien. Ensimmäisinä vuosina kilpailijoiden kokonaismäärä oli todella pieni, jolloin tyttöjen osuus heittelehti helposti. (Kuvaaja on tehty hyödyntäen sivuston <https://www.imo-official.org/> tietoja kilpailijoiden kokonaismäärästä ja tyttöjen lukumäärästä.)

Tyttöjen osuus kilpailijoissa koko kilpailussa

Suomessa muutos sen sijaan on ollut selkeä. Siinä missä ennen EGMO:on osallistumista oli monia vuosia ilman yhtään tyttöä joukkueessa, on EGMO:on osallistumisen jälkeen lähes joka vuosi ollut ainakin yksi tyttö joukkueessa. Tänä vuonna ei ollut. Oheisessa kuvaajassa näkyy Suomen tyttöinä kilpailleiden lukumäärä kunkin vuoden joukkueessa vuodesta 1987 al-

kaen. Erityisen mielenkiintoista mielestäni on se, miten vuosina 2004–2011 ei joukkueessa ollut yhtään tyttöä, mutta tämä muuttui heti EGMO:on osallistumisen jälkeen. (Kuvaaja on tehty hyödyntäen sivuston <https://www.imo-official.org/> tietoja kunkin vuoden joukkueen kilpailijoiden etunimistä.)

Näyttäisi siis siltä, että Suomessa EGMO:on osallistumisella on ollut selkeä vaikutus, vaikka kansainvälinen vaikutus onkin pienempi.

Kansainväliset tilastot kertovat osan koko tarinasta. Toinen puoli tarinaa on se, miten paljon valmennuksessa on tyttöjä tai osallistujia ylipäätään. Viime vuosina tilanne on ollut sikäli todella onnellinen, että valmennuksessa on ollut todella paljon osallistujia ja lisäksi

paljon todella hyviä osallistujia. Myös tyttöjä on ollut valmennuksessa aiempaa enemmän. Tässä on siis monta positiivista asiaa, sekä harrastajien määrän nouseminen että tyttöjen määrän nouseminen. Kaikesta ei varmasti voi kiittää EGMO:a. Kilpailijoiden määrä on noussut ihan viime vuosina, ja toistaiseksi en ainakaan itse tiedä, mistä tämä johtuu. Olen vain tyytyväinen.

Anne-Maria Ernvall-Hytönen